

stobu nenjewam, ani swojego runja. Ty sy p'ajit, so predn wjeric̄ noch-
jesch, hac̄ nejsz moje hōdsjaze Błusne
widžit, a t'voje Porsty do nich potožit:
Tyksem twoje Porsty, lubn Thomascho,
a ps'hinhaj mojej Ruzn, podaj twoju
Ruku, a potož ju do mojego Boka; Ale
so by ty kroblje dlyje newjerjazn nebyt,
ale wjerjazn.

Tudn chzein woboje derje wobladac̄,
a siwjeru wopomnic̄, menujzn
kprjenemu tu wulku Newjeru, we ko-
trej Thomasch tsi. A kdruhemu tu
nemožne wulku Lubosnosz, kotrūz Krystus
žanu newnu Wutrobu ps'hečiwo
Rjeschnikam nima. Won sebi da Wut-
robi žel bydž, so jich Ējert tak jatych
džerži. Spytta tehodla, a czini schitko
schtož jeno jemu možno je, so by jich
scžertowstich Pašlow, a steho Rjecha
wutornic̄ a wobrocžic̄ mot.

Tehodla je to jedyn jara troschtyn
Hexempel, stotrehož my wutnyc̄ dyr-
bimy, tak lubosnu Wutrobu nasch lubn
Knes Krystus knam Rjeschnikam ma.
Pschetož dñž won to Thomasch czini,
kotrūž tolla tak loboko wNewjeri tsi:
Schio myſlisz sebi ty, so budže won
tym Rjeschnikam czinic̄, kotsiz swoje
Rjechi posnaja, a težame radit wot chze-
dža bydž, a ſebi Nadu žadaju? Tam
so won nebudže dotho komdzieč, ani
tejch ſrudne hubjene Wutroby dotho
hohrjedjerjec̄; Ale kajz my tam a ſem

we Szenjach ſ'yschimy, ſimolom kPo-
mozy a kNadži kwataež, tak ruc̄je hac̄
my jeho to proſycež budžem.

Mjerkujm pak, so tu a ſchudžom we
tej Wuc̄bi wot Evangeliona, wot teje
Nadn a Lubosnosje Krystuſoweje taj-
zny Rjeschniz ſroſemeni nejſu, kotsiz ſa-
fak je ps'hečiwo ſwojemu Sswjedom-
nju, to je, ſampaschnje a ſdobrej Wohlu
we Saczpnmu Božeho Mena, a we Ne-
poſtſchnoszi živi ſu, a ſebi nemylia ſo
poljepshecz. Pschetož tak dotho hac̄
won i we tajkej Saſaktoszi tſja, nemože
jim Krystuſowa Nada nicžo pemhac̄,
dokelž Krystuſa mjež nochzedža, a jeho
Pomož wot ſo ſtorkaju. Ale wot taj-
kich Rjeschnikow reczimy my tudn, jako
cži ſu, kotsiz we wulkim Bludii a Ne-
wjedomnoszi aby Sſtaboszi a Spyte-
wanju teje Wjery ſu, ſotrehož woni
pschindž nemoža, a maju tolla te Prjek
wsac̄je, so bñchu radži wjeric̄, a ſo
Krystuſa troschtowac̄ chzyli. Sso ne-
specja tejch ps'hečiwo Božemu Sſto-
wu, ale dadža ſo temu ſamemu ſchraf-
fowac̄, roſivuc̄ječ, a na prawy Puc̄
pokasac̄. Runje kajz Thomasch tudn.
Hac̄ won runje we wulkej Newjeri
tsi, da chze won tolla rad roſivuc̄zem
bydž a Troscht mjež, a jeho Wutreba
ſebi nicžo wjazy nežada, hac̄ to, so by
wjerno bylo, ſo je Krystus žiw, a ſo
won jeho troschtowac̄ mot. A jako
won jeho ſaſo widži, a jeho Sſtowu
ſlyschi, puſheči won ſimolom ſweju
Newjeru, a troschtuje ſo ſaſo.

Teho runja ſu tejch cži ſami Rjesch-
niz,